

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1287/06
03.10.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради редукције уговора о поклону и утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. 5656/05 од 29.3.2006. године, у седници одржаној 3.10.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж. 5656/05 од 29.3.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бачкој Паланци П. 903/04 од 29.6.2005. године усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да тужила према туженој има право на нужни део заоставштине покојне ПП, рођене __, бивше из __, која је умрла 24.6.2004. године у __, смањење располагања и враћање по даровном уговору овереном у Општинском суду у Бачкој Паланци под бројем Ов.П 22/2000 од 7.4.2000. године у 1/8 дела некретнина уписаних у зк.ул. бр. аа КО ГГ, парцела број вв, њива у селу површине 0,7 ари и 16 м² и парцела број гг, кућа и двориште у селу, површине 0,6 ари и 0,3 м², некретнине уписане у зк.ул. бр. дд КО ГГ, парцела број љђ, њива " __", површине 12 ари и 24 м² и парцела број ее, њива " __", површине 29 ари и 60 м² (став I). Одбијен је захтев тужиле за издавање привремене мере којом се забрањује туженој располагање односно отуђење некретнине док траје ова парница (став II). Одбијен је противтужбени захтев да се утврди да је даровни Уговор закључен 29.3.2000. године под бројем Ов.П 22/2000, уговор о доживотном издржавању закључен између ПП, и ББ, што је противтужена АА дужна трпети (став III). Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка (став IV).

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж. 5656/05 од 29.3.2006. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у побијаном делу којим је одлучено о тужбеном и противтужбеном захтеву (став I и III изреке).

Против наведене другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка ревизија тужене одређено не указује. Одлуке нижестепених судова су јасне, садрже све разлоге о одлучним чињеницама и немају недостатака због којих се не могу испитати.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужена су сестре. Њихова мајка, сада покојна ПП, закључила је са туженом Уговор о поклону дана 29.3.2000. године, којим је туженој даровала већи део своје непокретне имовине. Уговор је оверен пред Општинским судом у Бачкој Паланци под бројем Ов.П 22/2000 од 7.4.2000. године. Мајка парничних странака је умрла 24.6.2004. године а у оставинском поступку, који је иза ње вођен, тужила је дала наследничку изјаву којом се прихвата наслеђа које јој по закону припада, након чега је Општински суд у Бачкој Паланци донео решење О. 464/2004 којим је некретнину која је била предмет наслеђивања тужила наследила у 1/4 дела.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиле и одбили противтужбени захтев тужене као неоснован. За такву одлуку дати су разлози које као правилне и потпуне у свему прихвата и Врховни суд, па нису основани ревизијски наводи тужене о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 42. Закона о наслеђивању прописано је да је нужни део повређен ако вредност оставиочевих завештајних располагања и поклона учињених нужном наследнику или лицу уместо кога овај долази мања од вредности наследничког нужног дела.

У поступку је утврђено да је мајка парничних странака, сада покојна Бошњак Мила, даровним уговором од 29.3.2000. године туженој поклонила некретнине, те да је наследни део тужиље знатно мањи од законског нужног дела целокупне заоставиштине оставиоца, која имовина је наведеним даровним уговором пренета у корист тужене.

Суштина ревизије тужене је у томе да је тужиља због свог понашања према пок. оставитељици недостојна за наслеђивање. Ови ревизијски наводи нису основани, јер у проведеном поступку та недостојност није утврђена па није испуњен ни један од услова из члана 4. Закона о наслеђивању, који прописује разлоге због којих се наследник може прогласити недостојним за наслеђивање.

За другачије решавање ове правне ствари нису од значаја ни наводи ревизије тужене да је тужиља покушала да запали кућу своје мајке уношењем кантице бензина у појат куће, након што је пок. оставитељица одбила да тужиљи позајми новац.

Судови правилно закључују да би се та чињеница евентуално могла сматрати разлогом за искључење тужиље као нужног наследника из наслеђа, али да у конкретном случају нису испуњени остали услови прописани одредбама чл. 61. и 62. Закона о наслеђивању, који прописују да нужног наследника може искључити из наслеђа само оставилац, потпуно или делимично и да то искључење мора бити учињено у облику потребном за завештање, што у овој ситуацији није случај.

Како нису испуњени услови за проглашење тужиље недостојном за наслеђивање, правилном применом материјалног права судови су усвојили тужбени захтев тужиље и утврдили њено право на нужни део.

Нижестепени судови су правилно одбили противтужбени захтев тужене којим је тражила да се утврди да је даровни уговор закључен између тужене и њене мајке дана 29.3.2000. године заправо уговор о доживотном издржавању. И по оцени Врховног суда, спорни уговор нема ни материјалних ни формалних елемената уговора о доживотном издржавању.

С обзиром да је оставилац - мајка парничних странака умрла 24.6.2004. године и да је тужба суду поднета 8.11.2004. године, ревизијски навод тужене да је наступила застарелост подношења тужбе није основан, јер је у члану 58. став 2. Закона о наслеђивању прописано да рок за подношење тужбе у том случају износи 3 године од смрти оставиоца.

Са изложеног, на основу члана 393. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО